

Publicerad 2009-01-30 21:02 av Jastproject

Det finns kupoler och valv där vi kan hitta tillbaka igen...

Gränslösa rum

En vind
över mitt spegelblanka hav
rullar fram,
besöker mig i mitt valv,
omfamnar mig med sin sfär.

Tiden är utan gränser.
Glidande skalor
vrider ut kammarens
väl bevarade väggar.
Gränslösa rum hänger i min mobil.
Små händer och pulserande andningar
sjunger ut
över och i det virvlande
de obegränsade
de omformbara
gränslösa rum
jag kommer att besöka
jag kommer att lämna
jag kommer att undvika

Resan ut och emot
åldersbrunnen
kittlar i magen
när jag besöker mig själv igen.

Resan ut i glasbollar i mitt universum
expanderar i växande tankar
vilar i gränslösa rum.

I magen kittlar det
då när jag
besöker mig själv igen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jastproject med Poeter.se id #26467 innehar upphovsrätten